

РЕШЕНИЕ

№ 218

гр. Севлиево, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христо Н. Христов

при участието на секретаря **СТАНИСЛАВА М. ЦОНЕВА**
като разгледа докладваното от Христо Н. Христов Гражданско дело №
20214230100427 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правна квалификация чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД; чл. 57, ал. 2 ЗЗД; чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и чл. 59, ал. 1 ЗЗД.

Постъпила е искова молба от Сдружение „Организация за развъждане на цигайски, романовски и местни породи овце в Р. България“, с ЕИК 110510967, със седалище и адрес на управление гр. Троян, ул.Захари Стоянов № 7, ет. 4, офис 33, представлявано от Иван Цочев Иванов срещу С.К.С., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. „Опълченска“ № 42, вх. „Б“, ет. 3, ап. 5.

Ищеца твърди, че ответникът С.К.С. заемал длъжността председател на Контролния съвет на ищцовото Сдружение до 02.10.2018 г., когато на заседание на управителния и контролния съвет на Сдружението бил оповестен фактът, че същият е нелегитимен член на Сдружението, поради автоматичното прекратяване на членственото му правоотношение и е взето решение да бъде попълнен състава на Контролния съвет и да се избере нов председател на общото събрание, тъй като С.С. вече не бил считан за член на Сдружението. В качеството му на председател на Контролния съвет на ответника били предоставени за ползване: 1) преносим компютър HP, закупен на 31.07.2013 г. от „АлфаНет Системс“ ООД, с фактура № 1588 на стойност 800 лева; 2) мултифункционално устройство MFC Canon MF3010, закупено на 30.01.2017 г. от „АлфаНет Системс“ ООД, с фактура № **** на стойност 243,99 лева. След вземане на решението за прекратяване на правомощията на ответника като председател на контролния съвет на Сдружението последният спрял да посещава адреса на управление на организацията и задържал предоставените му движими вещи, собствени на ищеца. Ищеца, при начална липса на основание, заплащал семестриалните такси за обучението на ответника в специалност Зооинженерство, задочна форма на обучение в Аграрен университет гр. Пловдив. Сдружението заплатило дължимите

от С.К.С.. суми, индивидуализирани във: 1) фактура № 468 от 12.01.2017 г., представляваща такса за обучение за II семестър, II курс задочна форма по специалността Зооинженерство на стойност 340 лева; 2) фактура № 664 от 30.08.2017 г., представляваща такса за обучение за I семестър, III курс задочна форма по специалността Зооинженерство на стойност 340 лева; 3) фактура № 1004 от 30.08.2018 г., представляваща такса за обучение за I семестър, IV курс задочна форма по специалността Зооинженерство на стойност 350 лева. Общата стойност на заплатените без основание средства за обучението на ответника в Аграрен университет Пловдив от страна на Сдружението била 1030 лева. Предвид гореизложеното, ищеца иска постановяване на решение, с което да бъде осъден ответника да му върне собствените му движими вещи, а именно преносим компютър HP и мултифункционално устройство MFC Canon MF3010, на обща стойност 1043,99 лева или да заплати тяхната парична равностойност, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от подаването на исковата молба, а също и осъждане ответника да му заплати заплатените от ищеца средства за обучението на ответника в Аграрен университет гр. Пловдив, в общ размер 1030,00 лева, платени без основание, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 30.08.2018 г., в условията на евентуалност, същата сума – 1030,00 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от подаването на исковата молба, поради това, че неоснователно се е обогатил със заплащането на дължими от негова страна парични средства за обучение, погасени от ищеца. Претендира разноски.

В едномесечен срок от връчване на препис от исковата молба с доказателствата, ответника е подал писмен отговор, в който оспорва исковете. Заявява, че исковата молба се явява нередовна в частта ѝ, в която се претендира лихва, считано от 30.08.2018 година, тъй като не е посочен край на периода и размерът, на претенцията. Не оспорва, че в качеството му на Председател на Контролния съвет на Сдружението са му предоставени за ползване преносим компютър HP и мултифункционално устройство MFC Canon MF 310. Не спори и, че тези вещи и понастоящем се намират в негово държане. Твърди, че няма взето решение от надлежния орган - Общото събрание на Сдружението, да бъдат прекратени правомощията на ответника като Председател на Контролния съвет, а Решението на Общото събрание на СНЦ „ОРЦРМПО“ от 05.10.2018 г. за избора на нов член на КС е отменено като незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение по т. д. № 90/2018 г. по описа на Окръжен съд - Ловеч. Въпреки, че не бил освободен като Председател на КС на сдружението, в което качество му били предоставени за ползване процесните вещи, ответникът неколккратно отправял покана до Председателя на „ОРЦРМПО“ да му се осигури възможност да ги върне, но същият му поставял неприемливи за него условия, при които да стане приемането на вещите: оттегляне на исковете по заведените от С.К. дела срещу сдружението; след сключване спогодба по настоящото дело съгласно която С.К. да заплати паричната равностойност на преносим компютър HP и мултифункционално устройство MFC Canon MF 310 и таксите за обучението му в Аграрен университет град Пловдив, платени от сдружението, както и разноските на ищеца по ГД № 427/21 г. на РС-Севлиево. Поради несъгласие с поставените му от ответника условия С.К.С.. не върнал имуществото. Твърди също и, че няма и надлежно взето решение за прекратяване

членството му в Сдружението, по въпроса за членството на ответника в ищцовото сдружение между страните имало висящо съдебно производство в Апелативен съд - В. Търново. Ответника не спори, че Сдружението заплатило сумата 340 лева, представляваща семестриална такса за обучението му за II семестър, II курс в специалност Зооинженерство, задочна форма на обучение в Аграрен университет гр. Пловдив, за което висшето учебно заведение издало фактура № 468/12.01.2017г., а също и сумата 340 лева, по фактура № 664/30.08.2017г.. Оспорва, че е заплатена от сдружението сумата по издадената на Сдружението от Аграрен университет гр. Пловдив фактура №1004/30.08.18г., в размер 350,00 лева, представляваща такса за обучението му в Университета за I семестър, IV курс по специалността Зооинженерство, като твърди, че тази такса е платена от него. Счита за недопустим, поради липса на правен интерес, иска за връщане на вещи, тъй като не отказва да върне на сдружението дадените му преносим компютър HP и мулти - функционално устройство MFC Canon MF 310. Неколкократно отправял покана до Председателя на „ОРЦРМПО“ за това, но последният неоправдано не приел предложеното му изпълнение. Искът бил и неоснователен тъй като, вещите, били предоставени за ползване на ответника в качеството му на Председател на Контролния съвет, а правомощията на Председателя на КС се прекратявали с решение на Общото събрание на организацията, а такова решение нямало взето. Претенцията за връщане на вещи освен недопустима, била и неоснователна. Неоснователен бил и искът за сумата 1030 лева, представляваща платени без основание средства за обучение, тъй като нямало липса на основание, а плащането произтичало от правоотношение, възникнало между ищеца и Аграрен университет гр. Пловдив. Учебното заведение обучавало ищеца, а ответното сдружение се задължило да плати процесните вноски за обучението на С.К.С... Неоснователен бил и иска по чл. 59, ал. 1 ЗЗД за връщане на горната сума поради това, че ответникът неоснователно се обогатил с нея, защото нямало липса на основание и друг път на защита за ищеца.

В съдебно заседание ищеца, чрез процесуалните си представители поддържа предявените иски, по съображенията изложени в исковата молба. Уточнява относно посочената дата преди подаване на исковата молба - 30.08.2018 г., като начало на претенцията за лихва върху главница в общ размер 1030,00 лева, че лихвата се претендира от датата на предявяване на исковата молба, а не от 30.08.2018 г., както е посочено в исковата молба, поради техническа грешка. В писмена защита излага подробни доводи за основателност на исковете.

В съдебно заседание ответника, лично и чрез процесуалния си представител, поддържа отговора по съображенията изложени в него. Претендира разноски. В писмена защита излага подробни доводи за неоснователност на иска.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Установява се от заявление от С.К.С.. от 03.10.2018 г., писмо до С.К.С., с изх. № 134 от 03.10.2018 г., молба за предаване на вещи от С.К. до председателя на Сдружение „ОРЦРМПО“, Троян вх. № 174/20.05.21 г., писмо/отговор на СНЦ "ОРЦРМПО" изх. №

175/20.05.2021г. до С.К.С., уведомление от С.К.С. до председателя на СНЦ "ОРЦРМПО" от 25.05.2021 г., уведомление от С.К.С. до председателя на СНЦ "ОРЦРМПО" от 10.06.2021 г., писмо/отговор на СНЦ "ОРЦРМПО" изх. № 187/10.06.2021 г. до С.К.С., че страните с изброените писмени изявления, многократно са обсъждали връщането на процесните вещи – лаптоп и принтер, като ответника е предлагал да ги върне, а ищеца е обвързвал връщането на вещите с изхода по настоящото дело и в частта некасаеща вещите и с разноските по делото.

Установява се от решение на ОС – Ловеч от 19.07.2019 г. по т.д. № 90/2018г. и разпореждане № 260346/01.06.2021 г. на ОС – Ловеч, че с определение № 157/25.03.2021 г. по търговско дело № 1113/20 г., на второ търговско отделение, на ВКС, не е допуснато до касационно обжалване решение № 53/14.02.2020 г. по т.д. № 380/2019 г. на Великотърновски апелативен съд, с което е потвърдено решението на ОС – Ловеч от 19.07.2019 г. по т.д. № 90/2018г., с което е уважен искът на ответника срещу ищцовото сдружение за отмяна по реда на чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ на решенията на общото събрание на ответното сдружение, проведено на 05.10.2018 г. за избор на нов член на Контролния съвет и промени в Устава на сдружението.

Установява се от фактура № 1588 от 31.7.2013 г., извлечение от касова книга на ОРЦРМПО, започната на 01.01.2013 г. и завършена на 30.09.2013 г., извлечение по сметка за периода 31.07.2013 г.-31.07.2013 г., фактура №**** от 30.01.2017 г., платежно нареждане за кредитен превод от 01.02.2017 г., фактура № 468 от 12.01.2017 г., фактура № 664 от 30.08.2017 г., фактура № 1004 от 30.08.2018 г., извлечение от банкова сметка в Алианц Банк България с титуляр С.К.С., за периода 23.07.2018 г. - 30.09.2018 г. и писмо с изх. № 17303/22.10.2021 г. от И.Я., сътрудник в Еконт Експрес ООД, преценени поотделно и съвкупно със заключението на вещото лице по съдебно – счетоводната експертиза и изслушването на вещото лице, следното: 1. посочените в исковата молба фактури за закупена компютърна техника: фактура № 0000001588/31.07.2013 г. на стойност 800,00 лв. и фактура № 0000002988/31.01.2017 година на стойност 243,99 лв. или общо за 1043,99 лв. са отразени в счетоводството на ищеца, като закупената компютърна техника е включена в активите на дружеството; 2. посочените в исковата молба фактури за заплатени такси за обучение: фактура № 0000200468/12.01.2017 г. на стойност 340,00 лв., фактура № 0000200664/30.08.2017 г. на стойност 340,00 лв. и фактура № 0000201004/30.08.2018 г. на стойност 350,00 лв., общо на стойност 1030,00 лв. са отразени в счетоводството на ищеца; 3. сдружението е заплатило средства за обучение на С.К.С., в размер на сумата 1030,00 лв., които са отразени в счетоводството на сдружението като други услуги - такси за обучение; в счетоводството на ищеца има разходен касов ордер за двете фактури - фактура № 0000200468/12.01.2017 г. на стойност 340,00 лв., фактура № 0000200664/30.08.2017 г. на стойност 340,00 лв., а за фактура № 0000201004/30.08.2018 г. на стойност 350,00 лв. има електронно извлечение, платена е чрез Еконт Експрес, сумата 700,00 лв., тъй като ответника е платил такса за обучение на още едно лице – Н.С., като и за двамата таксата е 700,00 лв.; в извлечението от банкова сметка в Алианц Банк България с титуляр С.К.С., за 31.08.2018 г. е

отбелязано две плащания на суми от по 350,00 лв. по сметка на Аграрен университет Пловдив; фактура № 0000200468/12.01.2017 г. на стойност 340,00 лв. и фактура № 0000200664/30.08.2017 г. на стойност 340,00 лв. са подписани за получателя – ищцовото сдружение от ответника, като посочения начин на плащане на фактурите на Аграрен университет Пловдив е в брой, а фактура № 0000201004/30.08.2018 г. на стойност 350,00 лв. не е подписана за получателя – ищцовото сдружение от посоченото в нея физическо лице - ответника, а посочения начин на плащане на фактурата на Аграрен университет Пловдив е по сметка.

От устав на ищцовото сдружение от 18.09.2020 г. и от протокол от годишно отчетно събрание на ищцовото сдружение от 04.10.2019 г., е видно, че на последната дата е избран нов контролен съвет на сдружението, в състав: Николинка Райчева Лазарова – председател, И.И.Ш. и Т.Н.Н..

Установяват се от показанията на свидетелката С.Б., следните факти: свидетелката заявява, че работи в ищцовото сдружение на трудов договор от 03.09.2012 г.; спомня си за лаптопа, който е купен средата на 2013 г., а принтера - края на януари 2017 г.; лаптопа стоял в офиса на сдружението, след което бил предоставен на ответника да го използва; лаптопа бил даден 2016 г., а принтера малко след закупуването му; ответника бил председател на контролния съвет до края на 2018 г., началото на 2019 г. - април 2019 г., бил сменен контролният съвет; вече имало нов контролен съвет и председател била Николина Лазарова; свидетелката не знае дали ответника ползва в момента лаптопа и принтера, но не се водели в сдружението; нямало такава практика да се дава лаптоп и принтер; били му дадени доброволно по устно решение, но трябвало да бъдат върнати в сдружението; било обсъждано на управителен съвет и там се взело решение, но не писмено.

Установяват се от показанията на свидетеля М.К., следните факти: свидетеля заявява, че е член на ищцовото сдружение и на управителния му съвет от около 6 години; не бил свидетел на предаването на вещите, но чувал, от разговори, знаел, че на ответника са му предоставени лаптоп и принтер; към момента на заседанието ответника не бил член на сдружението; на последните заседания на управителния съвет, били запознати, че ответника искал да върне вещите, но без проверка; когато са били предоставени лаптопа и принтера, свидетеля не бил член на управителния съвет и само в разговори ставало въпрос за предоставянето; преди 2-3 месеца, на заседание на управителен съвет, С.Б. и председателя на управителния съвет запознали свидетеля, че ответника искал да върне техниката, но без проверка на състоянието ѝ и за каненето да върне вещите.

Установяват се от показанията на свидетелката Ц.Н., следните факти: свидетелката заявява, че работи в ищцовото сдружение като служител и е негов член от ноември месец 2015 г.; известно ѝ е за таксите на ответника; не мисли, че има договор; сдружението заплащало на С. 3 семестъра 2017 г. – 2018 г.; свидетелката виждала фактури за платени такси; свидетелката не е виждала договор между сдружението и университета; свидетелката е главен зооинженер, запознала се с фактурите защото ѝ попаднали пред погледа; счетоводството било отделно; били платени 3 такси, имало фактури, издадени от името на

сдружението, като свидетелката не виждала друго доказателство, освен фактури; свидетелката не помни за какви суми става дума; имало платени такси на още един студент - Н.С.; свидетелката чувала от председателя, че се издържат такива студенти, имало нужда от зооинженери.

Установяват се от показанията на свидетеля К.Б., следните факти: свидетеля заявява, че познава ответника от над 10 години и е член на ищцовото сдружение от много време; малко били хората, които гледали животни и се знаели; ответника бил член и председател на контролния съвет, а сега дали е свидетеля още не може да каже, защото се водели дела; свидетеля бил член на управителния съвет и ответника тогава бил председател на контролния съвет; за такава техника като лаптоп и принтер - свидетеля не знаел, но разбрал впоследствие; имало някакви търкания за някакви членски вноски в края на 2018 г., около декември месец; били се уговорили, че като си получат субсидиите трябва да си закупят концентриран фураж за животните за зимата, тръгнали към Велико Търново; на ответника му били върнали парите, за членски вноски и се обадил на председателя на сдружението да си изяснят отношенията; ответника карал и телефона бил на високоговорител и свидетеля чул разговора; председателя казал, че му върнал парите, защото не е член на асоциацията, а ответника отвърнал, че все още се чувства такъв и предложил да върне техниката; председателя казал, че когато спре делата и спре да прави разноски, иначе щели да се съдят; на свидетеля му станало известно за плащане на обучение в аграрен университет, за поемане на разходите на млади хора с цел да се обучават кадри за бъдеща работа на сдружението; знаел от председателя за няколко човека, които имало да се обучават.

При така установените обстоятелства съдът прие следното от правна страна:

Неоснователни са изложените в отговора на ответника доводи за недопустимост на предявените иски за връщане на вещи с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, поради липса на правен интерес. За всеки осъдителен иск наличие на такъв интерес се предполага, предвид твърдението на ищеца за неудовлетворено притезание срещу ответника, като и в хода на настоящото дело притезанието на ищеца остана неудовлетворено. Ответника не установи и да е упражнил правата си по чл. 97 ЗЗД, за да се освободи от забавата си, предвид твърденията му за забава на кредитора – ищец.

Уважаването на предявените иски за връщане на вещи с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, предполага установяването от ищеца на положителния факт на предаването на вещите, вследствие на което ответника е получил имуществена облага. От своя страна ответника носи доказателствена тежест да установи положителните факти, на които основава възраженията си, включително и съществуването на основание да получи имуществена облага.

Установи се от приложените по делото фактури и други счетоводни документи, а също и от заключението на вещното лице по съдебно – счетоводната експертиза, че

посочените в исковата молба фактури за закупена компютърна техника: фактура № 0000001588/31.07.2013 г. на стойност 800,00 лв. и фактура № 0000002988/31.01.2017 г. на стойност 243,99 лв. са отразени в счетоводството на ищеца, като закупената компютърна техника е включена в активите на сдружението. Установи се от показанията на свидетелите С.Б., М.К. и К.Б. и предаването на процесните вещи – 1) преносим компютър HP, закупен на 31.07.2013 г. от „АлфаНет Системс“ ООД, с фактура № 1588 на стойност 800 лева и 2) мултифункционално устройство MFC Canon MF3010, закупено на 30.01.2017 г. от „АлфаНет Системс“ ООД, с фактура № **** на стойност 243,99 лева. Предаването на вещите в държане на ответника не се и спори от същият. Ответника при доказателствена тежест да установи съществуването на основание да получи и държи процесните вещи, не установи наличие на такова основание. Доколкото от съвпадащите изявления на страните по делото може да се приеме, че основание за получаване на вещите е заемането от ответника на длъжност председател на контролния съвет на ищцовото сдружение, то и това основание следва да се счита за отпаднало, с оглед данните от свидетелските показания, от протокола от годишното отчетно събрание на ищцовото сдружение от 04.10.2019 г. и от окончателното становище на ответника, в писмената му защита, съдържащо признание, че ответника не заема такава длъжност от 04.10.2019 г..

Предвид изложеното, предявените искове за връщане на вещи, с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, са основателни и следва да се уважат, поради което алтернативно съединените искове с правно основание чл. 57, ал. 2 ЗЗД, за заплащане на паричната равностойност на вещите не следва да се разглеждат.

Уважаването на предявеният иск за осъждане ответника да заплати платени от ищеца средства за обучението на ответника, в общ размер 1030,00 лева, с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, предполага установяването от ищеца на положителния факт на плащането, вследствие на което ответника е получил имуществена облага. От своя страна ответника носи доказателствена тежест да установи положителните факти, на които основава възраженията си, включително и съществуването на основание да получи имуществена облага.

Установи се от приложените по делото фактура № 0000200468/12.01.2017 г., фактура № 0000200664/30.08.2017 г., фактура № 0000201004/30.08.2018 г., извлечение от банкова сметка в Алианс Банк България с титуляр С.К.С., за периода 23.07.2018 г. - 30.09.2018 г. и писмо с изх. № 17303/22.10.2021 г. от И.Я., сътрудник в Еконт Експрес ООД, преценени поотделно и съвкупно със заключението на вещото лице по съдебно – счетоводната експертиза и изслушването на вещото лице, следното: посочените в исковата молба фактури за заплатени такси за обучение: фактура № 0000200468/12.01.2017 г. на стойност 340,00 лв., фактура № 0000200664/30.08.2017 г. на стойност 340,00 лв. и фактура № 0000201004/30.08.2018 г. на стойност 350,00 лв., общо на стойност 1030,00 лв. са отразени в счетоводството на ищеца. Сдружението е заплатило средства за обучение на С.К.С., в размер на сумата 1030,00 лв., които са отразени в счетоводството на сдружението като

други услуги - такси за обучение. В счетоводството на ищеца има разходен касов ордер за двете фактури - фактура № 0000200468/12.01.2017 г. на стойност 340,00 лв., фактура № 0000200664/30.08.2017 г. на стойност 340,00 лв., а за фактура № 0000201004/30.08.2018 г. на стойност 350,00 лв. има електронно извлечение, че е платена чрез Еконт Експрес, сумата 700,00 лв., тъй като ответника е платил такса за обучение на още едно лице – Н.С., като и за двамата таксата е общо 700,00 лв.. В извлечението от банкова сметка в Алианц Банк България с титуляр С.К.С., за 31.08.2018 г. е отбелязано две плащания на суми от по 350,00 лв. по сметка на Аграрен университет Пловдив, като това обстоятелство напълно кореспондира, както с установеното от заключението на вещото лице получаване от ответника на обща сума 700,00 лв., така и с писмото с изх. № 17303/22.10.2021 г. от Еконт Експрес ООД, а също и с показанията на свидетелката Ц.Н., установяващи плащане такса и за Н.С.. Ответника не оспорва получаване на сумите по фактура № 0000200468/12.01.2017 г. на стойност 340,00 лв. и фактура № 0000200664/30.08.2017 г. на стойност 340,00 лв., като същите са подписани за получателя – ищцовото сдружение, лично от ответника, а посочения начин на плащане на фактурите на Аграрен университет Пловдив е в брой, като в счетоводството на ищеца е налице и разходен касов ордер за получаване от ответника на сумите по двете фактури, съобразно обясненията на вещото лице в съдебно заседание. С оглед гореизложеното установи се получаване от ответника на средства за обучение, в размер на исковата сума 1030,00 лв.. Ответника при доказателствена тежест да установи съществуването на основание да получи процесната сума, не установи наличие на такова основание. В писмената защита на ответника се излагат съображения за извършен в полза на ответника безвъзмезден акт – дарение, но доколкото ищцовото сдружение е определено за извършване на дейност в обществена полза, съобразно обявеното в ТРРЮЛНЦ, не е налице изискването на разпоредбата на чл. 41, ал. 3, т. 1 ЗЮЛНЦ, което налага за безвъзмездно разходване на имущество на юридическото лице с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, необходимост от мотивирано решение, взето от върховния орган на организацията с мнозинство 2/3 от всички негови членове, когато е в полза на лица от състава на другите му органи, какъвто несъмнено е бил ответника. В конкретния случай такова решение не се установи да е взето от нито едно доказателство, измежду събраните по делото.

Предвид изложеното, предявеният иск за осъждане ответника да заплати платени от ищеца средства за обучението на ответника, в общ размер 1030,00 лева, с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, е основателен и следва да се уважи, поради което евентуално съединеният иск с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД, за заплащане на същата сума не следва да се разглежда. Следва да се присъди и законната лихва върху сумата за която е уважен иска, считано от подаването на исковата молба - 26.03.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

С оглед изхода на делото и направеното от ищеца искане, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца, направените разноски по делото за държавна такса - 100,00 лева, възнаграждение на вещо лице - 300,00 лева и адвокатско

възнаграждение в размер на 960,00 лева, с включен ДДС или общо сумата 1360,00 лева, съобразно представените доказателства за заплатени разноски. По отношение на размера, в който следва да се присъдят разноските за адвокатско възнаграждение съдът намира за неоснователно заявеното от ответника искане за присъждане на по - нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение на ищеца поради прекомерност съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, на основание чл. 78, ал. 5 ГПК. Съдът взе предвид, че в производството процесуалният представител на ищеца е изготвил искова молба, заявил е доказателствени искания, участвал е в едно открито съдебно заседание, участвал е и при разпита на четирима свидетели и при събиране заключението на вещото лице. С оглед на горното и като съобрази характера на спора, който се отличава със сравнително невисоката правна и фактическа сложност, обема и съдържанието на осъщественото от пълномощника на ищеца процесуално представителство, съдът счита, че договореното и заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение не е прекомерно, а същото незначително надхвърля минималния нормативноустановен размер (с по – малко от 1/3), предвиден в чл. 7, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. чл. 2 , ал. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с прибавен ДДС, при съобразяване и интереса по делото, предвид и броя на предявените иски (отчитайки и правилото на дължимост на само едно адвокатско възнаграждение, при евентуално или алтернативно съединяване на иски). Неоснователно е възражението на ответника заявено едва в писмената защита за недължимост на разноски по исковите за връщане на вещи, което следва да се квалифицира по чл. 78, ал. 2 ГПК, доколкото приложението на посочената разпоредба предпоставя кумулативната даденост на две предпоставки: ответникът с поведението си да не е дал повод за завеждане на делото и да е признал иска. В конкретният случай събраните по делото доказателства не установяват демонстрирано от ответника предходно на завеждане на исковите поведение, предполагащо признаването им, изискуемо като предпоставка за приложението на чл. 78, ал. 2 ГПК, напротив дори в хода на делото ответника оспорва както допустимостта така и основателността на предявените иски, което само по себе си изключва приложението на посочената норма.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, С.К.С., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. „Опълченска“ № 42, вх. „Б“, ет. 3, ап. 5 да върне на Сдружение „Организация за развъждане на цигайски, романовски и местни породи овце в Р. България“, с ЕИК 110510967, със седалище и адрес на управление гр. Троян, ул.Захари Стоянов № 7, ет. 4, офис 33, представлявано от Иван Цочев Иванов, следните вещи: 1) преносим компютър HP, закупен на 31.07.2013 г. от „АлфаНет Системс“ ООД и 2) мултифункционално устройство MFC Canon MF3010, закупено на 30.01.2017 г. от „АлфаНет Системс“ ООД.

ОСЪЖДА, на основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, С.К.С., с ЕГН *****, от гр.

Севлиево, ул. „Опълченска" № 42, вх. „Б", ет. 3, ап. 5 да заплати на Сдружение „Организация за развъждане на цигайски, романовски и местни породи овце в Р. България", с ЕИК 110510967, със седалище и адрес на управление гр. Троян, ул.Захари Стоянов № 7, ет. 4, офис 33, представлявано от Иван Цочев Иванов, сумата от 1030,00 лева, представляваща средства за обучение на С.К.С., за която са издадени фактура № 0000200468/12.01.2017 г., фактура № 0000200664/30.08.2017 г. и фактура № 0000201004/30.08.2018 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 26.03.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, С.К.С., с ЕГН *****, от гр. Севлиево, ул. „Опълченска" № 42, вх. „Б", ет. 3, ап. 5 да заплати на Сдружение „Организация за развъждане на цигайски, романовски и местни породи овце в Р. България", с ЕИК 110510967, със седалище и адрес на управление гр. Троян, ул.Захари Стоянов № 7, ет. 4, офис 33, представлявано от Иван Цочев Иванов, сумата 1360,00 лева за разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Габровския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____